sportul în lume

EMANUEL FÂNTÂNEANU, transmite din Riga:

Echipa feminină a României — primul joc, prima înfrîngere

Azi dimineață, la Riga și Tallin au avut loc primele jocuri din cadrul Campionatelor europene de juniori la volei. Competiția de la Riga a fost deschisă de echipele feminine ale României și Ungariei, într-un joc — așa cum arătam în transmisia precedentă — aproape decisiv pentru ocuparea locului 2 în serie, loc ce dă dreptul de participare la turneul final. Spunem locul 2, pentru că formația U.R.S.S., care joacă în aceeași grupă, este indicată de calculele specialiștilor ca ocupantă sigură a primului loc. Italia — a patra formație a seriei — cu o echipă de valoare modestă, nu emite pretenții.

La ora 11 (ora locală), și-au făcut apariția, pe terenul din incinta frumoasei săli de sport a clubului Daugava, cele două echipe. Încă de la primele schimburi de mingi, voleibalistele maghiare reușesc să ia conducerea cu 3—0, profitînd de cîteva inexactități de preluare ale jucătoarelor noastre. Startul slab al jucătoarelor românce părea la început doar o stare trecătoare. Însă numeroasele atacuri trimise afară, fazele în contradicție totală cu maniera de apărare adversă (care, prin Eva Sabic reușea să blocheze totul), au făcut ca tabela de marcaj să arate în permanență un decalaj de 1—2 puncte. Spre final, româncele reușesc egalarea la 11 și iau chiar conducerea cu 12—11. Finalul aparține, însă, voleibalistelor maghiare, care cîștigă la 15, după ce jucătoarele României au avut un setbal la 15—14.

Istoria setului următor începe abia de la 9—3 pentru România. Din acest moment, cînd se pronostica o victorie facilă a echipei României, urmează o perioadă de totală cădere, cu elementare greșeli în toate compartimentele, ceea ce permite echipei Ungariei să recupereze și să-și adjudece setul acesta la 13. Ultimul set se desfășoară în aceeași notă, doar cu două elemente notabile: de 5 ori egalitate consemnată pe tabela de marcaj (1—1, 3—3, 4—4, 6—6, 8—8) și apoi pierderea setului la 11. Așadar, 3—0 (15, 13, 11) pentru Ungaria și reducerea apreciabilă a șanselor jucătoarelor noastre pentru calificarea în turneul final.

Voleibalistele noastre au jucat excesiv de timid, fiind în permanență depășite de miza partidei. Jocul cu pasele lipite de fileu a convenit de minune adversarelor, voleibalistele noastre neschimbînd în nici un moment tactica, jucînd stereotip. De asemenea, de multe ori pasele prost executate de către ridicătoare au forțat pe trăgătoare să încerce atacuri din poziții mai mult decît ineficiente.

Au jucat următoarele formații: ROMÂNIA: Rodica Popa, Venera Zaharescu (Gabriela Popa), Mariana Badea (Ana Iambric), Mariana Popescu, Angela Moroianu, Elena Pandrea (Eva Klein); UNGARIA: Ages Tormo (Iutka Palincasi), Ana Sigety, Erika Gampe, Eva Sabic (Ana Kadar), Ildico Farkas, Catalina Aixler.

Mîine (n. r. azi), echipa noastră feminină va întîlni echipa U.R.S.S., după care va urma jocul băieților noștri în compania formației Iugoslaviei. Iată celelalte rezultate de la Tallin: R.D.G. — Belgia (feminin) 3—0 (1, 6, 3); Bulgaria — Olanda (feminin) 3—2 (8, —11, —11, 12, 5); U.R.S.S. — Italia 3—0 (feminin); Turcia — Olanda (masculin) 2—3 (8, —14, —5, 6, —13); R. D. G. — Suedia (masculin) 3—0 (1, 2, 4); Italia — Finlanda 3—2 (masculin).

Trimisul nostru special, ION OCHSENFELD, transmite:

KAARLO KANGASNIENI (FINLANDA) — CAMPION MONDIAL LA SEMIGREA

Concentrarea înainte de concurs are un rol hotărîtor

Întrecerile la categoria semigrea (pînă la 90 kg) au reunit 25 de concurenți. Titlurile de campion mondial revin finlandezului Kaarlo Kangasnieni, în fața unor adversari mai slabi. Unul dintre candidații la primele locuri, Karl Arnold (R. D. Germană), a ieșit din concurs la „aruncat" (185 kg). Iată clasamentul mondial final: 1. Kaarlo Kangasnieni (Finlanda) 515 kg — campion mondial; 2. Bo Johansson (Suedia) 500 kg; 3. Geza Toth (Ungaria) 495 kg; 4. Van Lerberghe (Belgia) 480 kg; 5. Gripaldi Filip (S.U.A.) 475 kg; 6. Kapsouras Franc (S.U.A.) 472,5 kg. În clasamentul european primii patru rămîn valabili, pe locul 5 situîndu-se W. Orszag (Cehoslovacia) 470 kg, iar pe 6. A. Steiner (Franța) 460 kg.

La împins, clasamentul mondial și european arată astfel: 1. Kaarlo Kangasnieni 175 kg; 2. Arnold (R. D. Germană) 170 kg; 3. Johansson 165 kg.

La smuls, clasamentul mondial și european are următoarea alcătuire: 1. Johansson 150 kg; 2. Kangasnieni 150 kg; 3. Toth 145 kg.

La aruncat, clasamentul mondial: 1. Toth 190 kg; 2. Kangasnieni 190 kg; 3. Bassan (R.A.U.) 187,5 kg. În clasamentul european, locul 3 este ocupat de Johansson cu 185 kg.

★

Care este momentul cel mai important înainte de a intra un halterofil în concurs? — iată o întrebare, pe care aici, la mondiale, și-o pun numeroși participanți. Desigur, nu ne vom referi acum la încălzirea dinainte de start, la masaje sau la sfaturile pe care antrenorul le dă elevului în asemenea împrejurări. Este vorba de cu totul altceva. Stînd de vorbă cu unii antrenori de reputație, aceștia ne-au spus că momentul hotărîtor care determină în mare măsură reușita ridicării halterelor îl constituie secundele premergătoare apucării barei: adică concentrarea maximă atît din punct de vedere fizic, cît și psihic. În acel moment, halterofilul „nu aude și nu vede nimic", toată atenția sa fiind îndreptată spre reușita mișcării care urmează.

Pe bună dreptate, fostul recordman al U.R.S.S., Alexei Medvediev, ne spunea că acei sportivi care nu se pot concentra, nu-și pot stăpîni emoțiile, se gîndesc la adversari sau la greutatea mare pe care o au de ridicat, au șanse minime de reușită. Iată de ce — spunea în continuare Medvediev — pregătirea psihologică pentru concurs are un rol deosebit. Acei sportivi despre care se spune că nu sînt oameni de concurs (cu toate că ei obțin rezultate bune la antrenamente și în întreceri cu adversari slabi) sînt insuficient pregătiți din punct de vedere psihologic, deoarece le lipsește puterea de concentrare. Aici, la C.M., am avut prilejul să urmărim diferite forme de concentrare. Unele din ele, chiar dacă ni se par caraghioase, sînt totuși interesante. De pildă, sportivul Sukohinda din Siam rostea în limba sa: „na-da-hen", ceea ce într-o traducere aproximativă înseamnă „haide băiete"... Portoricanul Baez, în momentul cînd apuca bara, scotea un țipăt asurzitor (un „haap" — prelungit). Campionul mondial la categoria până, japonezul Myake, cerea să fie pălmuit de antrenor înainte de a intra pe podium, iar campionul mondial la categoria cocoș, iranianul Nassiri, făcea un adevărat ritual pe scena de concurs: după ce se închina, se îndrepta spre bară, cu mîinile ridicate, rostind cuvintele „ali-ali".

Sînt, firește, obiceiuri și practici cu care sportivii din diferite colțuri ale lumii și-au desăvîrșit puterea de concentrare, atît de importantă pentru un concurs de haltere.

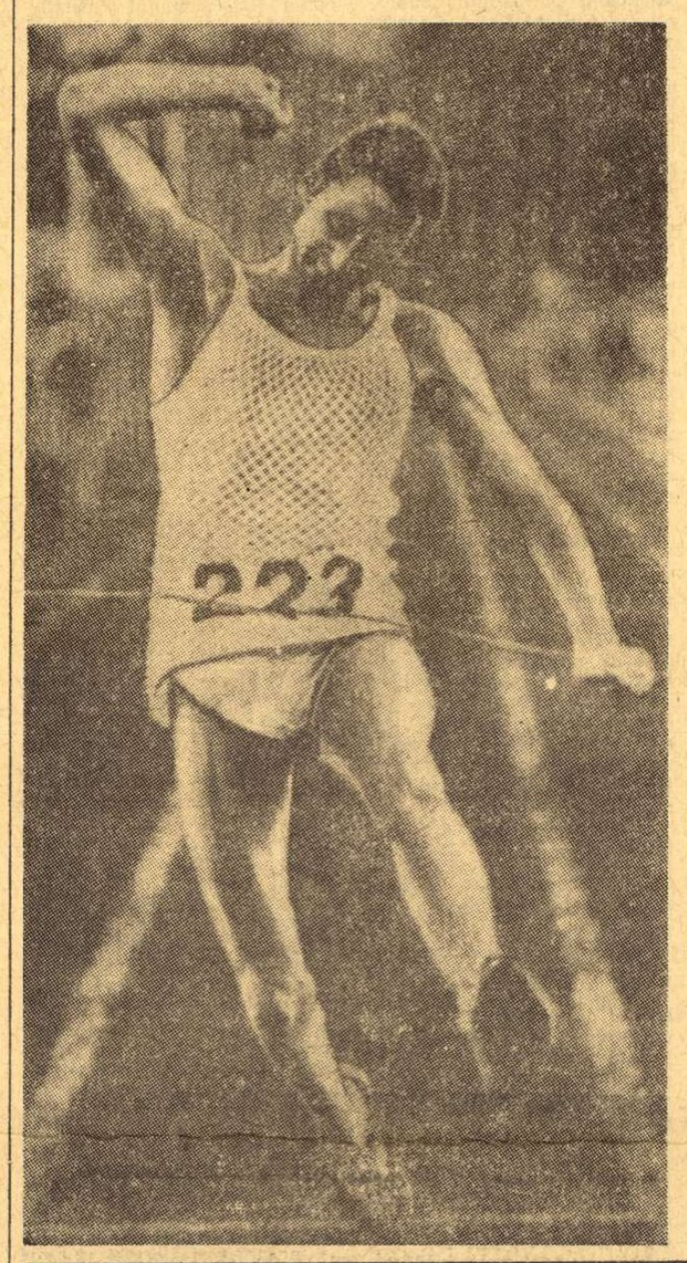

Trimisul nostru special, CONSTANTIN MACOVEI, transmite:

PRIMUL MEDALIAT CU AUR — ANSAMBLUL BULGARIEI

VARNA, 27 (**prin telefon**). Printr-o simbolică coincidență, „jocul cu mingea" s-a intitulat partitura muzicală pe ale cărui acorduri au evoluat gimnastele poloneze, cărora le-a revenit cinstea să inaugureze cea de a IV-a ediție a campionatelor mondiale de gimnastică modernă. De fapt, un joc cu mingea a fost întreaga probă din prima zi a acestor întreceri: un joc disputat după extrem de multe reguli, arbitrat de două brigăzi alcătuite din cîte cinci judecătoare, un joc în care elementele de tehnică (sărituri, aruncări etc.), sincronizarea mișcărilor și compoziția generală au fost decisive în stabilirea ierarhiei mondiale.

Așa cum era de așteptat, lupta pentru medalia de aur s-a dat între reprezentantele țării gazdă, posesoare ale unei înalte tehnici individuale și în formă remarcabilă în acest sezon, și cele sovietice. Au cîștigat sportivele bulgare cu un exercițiu a cărui compoziție s-a bucurat de cea mai înaltă apreciere: 9,30. Încurajate frenetic de un public entuziast și bun cunoscător al acestui sport, cele 6 componente ale ansamblului bulgar au evoluat dinamic, cu dese schimbări de formații, mingea circulînd continuu, cînd mîngîiată și purtată cu mișcări de efect între coechipiere, cînd aruncată de la distanțe medii și mari. Ele au realizat astfel unul din cele mai reușite exerciții din concurs. Interesant de remarcat că Sonia Peeva, componentă a echipei bulgare, a împlinit astăzi 19 ani.

Pe locul II s-au situat sportivele sovietice. Pe lîngă o compoziție inferioară celei a învingătoarelor, gimnastele din echipa U.R.S.S. au avut și o penalizare pentru scăparea mingii. Medaliile de bronz au fost decernate ansamblului din R.S. Cehoslovacă.

Participînd pentru prima oară după o întrerupere de patru ani la C.M., ansamblul gimnastelor românce a produs o frumoasă impresie atît la antrenamente cît și în concurs. Gimnastele noastre au fost primite cu multă căldură de către spectatorii din Varna, acordurile Periniței fiind binecunoscute aici. În cele 3 minute și jumătate acordate pentru execuție, Iulia Zaharia, Victoria Vîlcu, Livia Grama, Marilena Pegulescu, Ileana Nicolae și Sabina Șerbănescu, au prezentat un exercițiu valoros din punct de vedere tehnic, avînd ca punct forte aruncările de la distanță și mare distanță. Din păcate, la o astfel de aruncare, Livia Grama a scăpat mingea (care a ieșit din covor), ceea ce a atras o penalizare de un punct. Deci, 16,45 pentru ansamblul nostru. Fără această penalizare gimnastele românce ar fi ocupat locul 6 în lume, poziție care ar fi reflectat mai real modul în care s-a prezentat aici ansamblul nostru de gimnastică modernă. În orice caz o pregătire de mai mare durată (nu doar două luni cum s-a întîmplat acum), un contact mai strîns cu cele mai bune echipe din lume, ar fi eliminat poate și neajunsul care a dus la pierderea acestui punct bucluc. Este mai mult ca sigur că dacă nu se vor mai repeta greșelile din trecut, gimnastica noastră modernă va putea obține în viitoarele concursuri rezultate remarcabile.

Dintre celelalte ansambluri, cel japonez a produs de asemenea, o bună impresie, gimnastele asiatice aspirînd chiar la o medalie.

Rezultate tehnice: 1. Bulgaria 9,30 la compoziție și 9,20 la execuție tehnică; total 18,50 (ansamblul: Violeta Elenska-Ianeva, Vera Marinova, Sonia Peeva, Despa Cetilieva, Bogdanka Todorova, Stela Miloseeva), 2. U.R.S.S. 9,10 + 9,20; total 18,30; 3. Cehoslovacia 9,05 + 9,15; total: 18,20; 4. Ungaria 18,10; 5. Japonia 18,05, 6. Suedia 17,35, 7. R.D.G. 17,30, 8. Danemarca 17,20, 9. R.F.G. 17,10, 10. România 16,45, 11. Cuba 16,40, 12. Italia 16,25, 13. Iugoslavia 16,15, 14. Polonia 15,85, 15. Belgia 13,80.

D. STĂNCULESCU, transmite din Napoli:

ITALIA A OBȚINUT PRIMA VICTORIE ÎN CAMPIONATUL EUROPEAN

Sîmbătă seara au început în localitate întrecerile primei grupe din cadrul campionatului european de baschet masculin. La fluierul arbitrilor **Kassay** (Ungaria) și **Muhamedjianov** (U.R.S.S.) s-au prezentat, pentru partida inaugurală a competiției, formațiile Italiei și Spaniei, ultima în frunte cu jucătorul Clif Luyk, de origine din S.U.A., naturalizat cu un an și jumătate în urmă.

La capătul unei întreceri de bună valoare tehnică, azurii, puternic încurajați de cei peste 10 000 de napolitani prezenți în tribune, au cîștigat cu scorul de 65—53 (39—19). La ora cînd are loc convorbirea telefonică, a început meciul Israel — Polonia, jocul dintre echipele României și Cehoslovaciei urmînd să se desfășoare în continuare după miezul nopții.

MARELE ȘTRENGAR! Într-adevăr, parcă a știut strengar bucurîndu-se de reușita unei șotii arată proaspătul campion european al probei de maraton, britanicul Ronald Hill. Și după cum au afirmat unii cronicari și comentatori care au urmărit cursa, se pare că Hill l-a păcălit pe ghinionistul Roelants, alergînd pitit în spatele mașinilor pe ultima parte a traseului, înainte de a-l depăși pe belgian.

CAMPIONATUL BALCANIC DE CĂLĂRIE

- Juniorii români au deziluzionat
- Oscar Recer — medaliat cu bronz

SOFIA, 27 (**prin telefon**). Așa cum era de așteptat, proba de obstacole din cadrul „Concursului complet" nu a produs răsturnarea situației în clasamentul general anterior, astfel încît titlurile balcanice, atît la individual cît și pe echipe, au revenit călăreților bulgari. Iată rezultatele la individual: 1. Hristo Denev (Bulgaria) cu Evelina — 6,70 p; 2. Gogio Milev (Bulgaria) cu Gondola — 27,80 p; 3. Oscar Recer (România) cu Greier — 28,31 p. Pe locurile 6 și 7: Enache Boiangiu și Gheorghe Moișeanu. Clasamentul pe echipe: 1. Bulgaria 68,90 p, 2. România — 287,12 p. Medalia de bronz la echipe nu s-a atribuit, deoarece echipa turcă s-a descompletat după proba de fond, iar Iugoslavia nu a participat.

În ultima evoluție a juniorilor s-a disputat proba pe echipe — gen „Cupa națiunilor". Rezultatele: 1. Bulgaria 24 p. 2. Iugoslavia 36 p, 3. Turcia 44 p, 4. România 81½ p (!). Juniorii noștri s-au comportat și de data aceasta sub orice critică, mai ales în prima manșă, cînd au acumulat 66 2/4 p. penalizare. Numărul mare de penalizări acumulate de către echipa noastră de juniori, deși dotată cu cai de bună valoare, ne scutește de orice comentarii, iar concluziile vor trebui să ducă la revizuirea metodelor învechite de pregătire ce se folosesc în mod conservator de ani de zile.

Astăzi, Balcaniada de călărie se va încheia cu campionatul de obstacole seniori pe echipe și cu o probă internațională de obstacole ce se aleargă în afara concursului pentru titlurile balcanice.

Felix ȚOPESCU

PE TERENURILE DE TENIS

Ziarul englez „DAILY TELEGRAPH" publică regulat, începînd din 1914, clasamentul celor mai buni 10 jucători de tenis din lume. Iată cum arată cel al anului 1969, alcătuit de cunoscutul specialist *Lance Tingay*: 1. Rod Laver; 2. Tony Roche; 3. John Newcombe; 4. Tom Okker; 5. Ken Rosewall; 6. Arthur Ashe; 7. Cliff Drysdale; 8. Ricardo Gonzales; 9. Andres Gimeno; 10. Fred Stolle. În acest clasament figurează un singur amator, americanul Ashe.

★

Turneul de la Opatija a fost cîștigat de jucătorul iugoslav Bora Jovanovici, care în finală a dispus cu 6—1, 6—0, 6—4 de austriacul Herdy, revelația acestei competiții. Proba de simplu femei a revenit tenismanei vest-germane Helga Niessen, învingătoare cu 6—3, 6—4 în fața compatrioatei sale Cora Schediwy.

★

În turneul de la Los Angeles, Arthur Ashe l-a eliminat cu 4—6, 6—3, 6—4 pe Marty Riessen, în vreme ce Thomas Koch a cîștigat cu 6—1, 8—10, 6—1 în fața lui Dennis Ralston. Alte rezultate: Stan Smith — John Newcombe 3—6, 9—7, 6—0; Cliff Richey — Roger Taylor 5—7, 6—2, 6—1; Bob Lutz — Ray Moore 6—2, 3—6, 6—2. La dublu bărbați, Holmberg—Gonzales au învins cu 7—5, 13—11 pe Laver — Emerson, iar Ashe — Gimeno au întrecut cu 8—6, 6—2 pe Stolle—Rosewall.

RIVA „regele" Sardiniei

(Urmare din pag. 1)

alte două surori. Sora aceasta devine mamă pentru cei 3 copii și îi crește dintr-un salariu modest, în condiții foarte grele. O intuiție miraculoasă o îndeamnă să încurajeze pasiunea precoce a micului ei frate pentru jocul de fotbal. Cu toate lipsurile micii familii, îi cumpără din ultimele ei lire o pereche de ghete de fotbal la aniversarea lui de 12 ani.

Un „căutător de talente" îi descoperă vocația pentru fotbal la 14 ani și îl convinge să semneze pentru un mic club provincial. F. C. Condor din Laveno. După doi ani este transferat la F. C. Legnano pentru o sumă derizorie, dar familia avea urgentă nevoie de bani pentru acoperirea unor datorii. La această vîrstă Riva prezenta toate simptomele unui viitor mare jucător. Nici nu au trecut decît doi ani, cînd emisarii unor cluburi ca A.C. Milano și F.C. Torino îl au în vedere pentru echipele lor. Este interesant că marele Herrera nu a fost totuși în stare să-i recunoască talentul, declarînd atunci cînd i-a fost propus spre angajare: „Băiatul este plin de dorință de afirmare și este robust. Dar îl lipsește acel ceva ce distinge un jucător de clasă de un jucător de valoare medie".

Nu au trecut decît doi ani și eroarea lui Herrera a devenit evidentă. Jucînd în divizia B italiană, la F.C. Legnano, Gigi Riva devine golgeterul diviziei. Avea 20 de ani cînd apare U.S. Cagliari în 1964 și oferă o sumă respectabilă pentru transferul lui. Transferul se încheie și cu aceasta începe ascensiunea acestui club provincial spre primul eșalon al fotbalului peninsular. În 1967 clubul ocupă locul 6 în prima divizie, iar în acest an a pierdut titlul de campion la potou, după ce multă vreme s-a aflat în fruntea clasamentului.

În plenitudinea forțelor

Luigi Riva, cu cele 78 kg ale sale și cu o înălțime de 180 cm, aleargă 100 m în 11,5 sec, dar mulțumită unui start deosebit de rapid este în stare să depășească pe distanțe scurte chiar și sprinteri de valoare. Este golgeterul ultimului campionat italian și mulți critici îl consideră un vîrf de atac mai eficace decît a fost cîndva marele Piola. A debutat în „Squadra Azzurra" în 1965 în jocul cu Ungaria la Budapesta, pe postul de aripă stîngă și de atunci este nelipsit din echipa Italiei.

Cel mai mare succes al carierei sale de jucător îl consideră Riva golul marcat la 10 iunie 1968, la rejucarea meciului Italia — Iugoslavia de la Roma, în finala campionatului european al echipelor naționale. În minutul 12 a tras de la 20 de metri un șut pe jos care a deschis scorul și a permis echipei Italiei să-și desfășoare jocul cu mult calm pînă la victoria finală cu 2—0.

Riva este astăzi cel mai popular jucător al fotbalului italian. Primește zilnic sute de scrisori, iar anul trecut a fost distins cu ordinul „Cavaler al Republicii" de către președintele statului. Echipa Italiei este de acum calificată pentru turneul final al campionatului mondial de fotbal de la Mexic și este probabil că Luigi Riva va juca un rol de prim ordin în această echipă pe care mulți o văd ca una din principalele favorite ale întrecerii pentru Cupa Jules Rimet.

Un tanc dublat de un tehnician

Gigi a rămas și acum un băiat modest. Este neînsurat și locuiește și azi împreună cu sora sa Fausta, care continuă să conducă gospodăria micii familii. În timpul liber îi place pescuitul subacvatic și pictează, nu fără talent, portrete mult prețuite de suporterii clubului și de numeroșii săi prieteni. Trăiește retras și relativ modest. Cîștigă sume considerabile pe care le economisește și nu se lansează în nici un fel de excese atît de frecvente la „vedete" tinere din categoria sa.

„Sînt, cu toată convingerea mea, un jucător de fotbal profesionist. Este meseria mea și fac totul pentru ca să reușesc în această meserie. În campionat gîndul nu mi-e decît la fotbal. În vacanță mă destind și mă distrez. Sînt o fire veselă și sociabilă. Viața mea este fotbalul" — *spune cînd este întrebat.*

Într-adevăr, Riva este un jucător extrem de conștiincios. Calitățile native sînt puse în valoare de o sîrguință și sobrietate exemplară. Este un excelent tehnician și un șuter excepțional, cu un simț al golului fără pereche. Este un adevărat maestru în conducerea mingii, foarte greu de deposedat. Cînd este atacat se plasează totdeauna între minge și adversar și conduce balonul cu piciorul opus față de atacul așteptat al adversarului. Pătrunde neînfricat în apărările deosebit de dure și dense ale echipelor, practicînd „catenaccio". Totuși n-a fost lovit serios niciodată.

Gigi Riva, la nici 25 de ani, este în culmea capacității sale de jucător. După unii este cel mai bun jucător produs pînă acum de fotbalul italian. Suporterii așteaptă de la el ca în 1970, la Mexico, să aducă o contribuție hotărîtoare la recucerirea Cupei Jules Rimet, cîștigată în 1934 și 1938 de echipa Italiei.

N. B.

Prima confruntare a judoului românesc peste hotare

Echipa campioană de judo a României, Rapid București, a susținut recent două întîlniri internaționale în Ungaria, cu Spartakus Budapesta, și în Cehoslovacia, cu selecționata orașului Brno. Deși învinsă în ambele partide cu 3—2, echipa bucureșteană a avut o comportare meritorie, ținînd seama de faptul că a evoluat în compania unor adversari puternici, în rîndurile cărora au figurat numeroși medaliați ai Campionatelor europene.

TURNEUL DE BASCHET DE LA PLOVDIV

La Plovdiv se desfășoară un turneu de baschet la care participă reprezentativele de juniori ale orașelor Moscova, Sarajevo, Halle, Plovdiv și București. În prima zi a competiției, bucureștencele au întîlnit echipa orașului Moscova, în fața căreia au pierdut cu 51—78 (24—35), iar selecționata orașului Plovdiv a dispus cu 70—58 (37—29) de cea a orașului Sarajevo.

CONGRESUL F. I. R. A.

MADRID, 27 (Agerpres). — La San Sebastian a început al 17-lea Congres al Federației Internaționale de Rugby Amator (F.I.R.A.), la care participă delegați din 14 țări, printre care și România.

În prima zi a lucrărilor s-au întrunit separat Comisia tehnică și Consiliul de administrație. Au fost prezentate rapoarte privind turneele de rugby din sezonul 1968—1969 și s-au discutat eventualele modificări ale unor reguli de joc.

Lucrările continuă.

După eșecul voleibaliștilor români în „Cupa Mondială"

Jaloane ale mediocrității (II)

Deficiențele de organizare și concepție de pregătire, dovedite de voleiul nostru și arătate, în parte, în articolul precedent, au ieșit clar în relief la „Cupa Mondială" datorită posibilității unor comparații oferite prin prezența aproape a tuturor echipelor de mare clasă în voleiul mondial. După ce am expus unele cauze care fac ca reprezentativa noastră să nu fie capabilă să cîștige partide în care manifestă chiar superioritate (jocul cu Cehoslovacia devenind, prin pilda sa, un leit-motiv necesar), după ce am văzut că slaba pregătire psihologică, selecția nejudicioasă, lipsa unei voințe colective și a concepțiilor tactice unitare a dus la retrogradarea pe scara valorilor a voleiului românesc, vom începe să arătăm că aceste cauze nu sînt, de fapt singurele.

VIAȚĂ SPORTIVĂ

Apropo de această noțiune, am vrea să amintim faptul că, urmărind jucătorii celor două echipe postate în frunte, (R.D.G și Japonia), am remarcat regimul de viață foarte strict pe care l-au impus antrenorii și — ceea ce este mai important — și l-au impus jucătorii înșiși, din profundul respect pentru volei, pentru cariera lor sportivă. Nu i-am văzut fumînd, consumînd băuturi alcoolice, neglijîndu-și programul de odihnă, așa cum i-am văzut pe unii dintre voleibaliștii naționalei noastre. Cei puțin în ce privește fumatul, mulți dintre actualii componenți ai naționalei sînt deja pătimași. Fumează dis de dimineață, înainte și după masă, înainte și după meci. Or, poate fi vorba de performanță în asemenea condiții, poate fi vorba de rezistență și randament satisfăcător timp de două-trei ore de joc? Nu! Între performanță și vicii nu pot exista puncte comune. Din păcate, jucătorii noștri nu înțeleg acest lucru. Dar și mai grav este că antrenorii nu renunță la cei cu asemenea tare, așa cum nu renunță la cheltuielile inutile cu cei care, neavînd talent deosebit pentru volei (sînt destui), nu încearcă măcar să compenseze această lacună prin muncă; așa cum nu se renunță la oamenii plafonați, limitați, fără perspectivă.

Ar fi nerealist să cerem echipei noastre masculine cîștigarea — la ora actuală — a unor mari competiții. Ne aflăm destul de în urmă față de cei mai buni. Nu puteam pretinde voleibaliștilor să ajungă în capul listei, dar eram îndreptățiți să le cerem o comportare onorabilă și prezența în turneul final. Acest lucru era posibil și în starea de lucruri actuală. Chiar cu lotul acela — jumătate acceptabil, jumătate... vojaor — s-ar fi realizat mai mult dacă n-ar fi existat — încă — neînțelegeri, discordie, dezbinări în sînul echipei, între unii jucători, cărora nu le convine — se pare — regimul impus de selecționer, și acesta din urmă, dacă ar exista încrederea în forțele proprii și dorința de a cîștiga, sau dacă jucătorii ar duce ceea ce numim...

Am cunoscut la „Cupa Mondială" voleibaliști care, din pasiune pentru volei, își organizează foarte riguros viața, manifestă o deosebită grijă față de ei. Aceștia sînt sportivii adevărați! Ceilalți, oricît i-ar ajuta „darurile naturii", nu pot fi decît apariții pasagere pe firmamentul sportului, Udișteanu, de pildă, aflat într-o descendență uimitoare și o inconstanță nu fără explicații, are tot ceea ce nu depinde de voința sa pentru a fi cel mai bun trăgător din lume. Păcat că mai există și această voință (adică lipsă de voință)!

CU CINE NE BATEM?

Spre deosebire de alte federații de specialitate, forul nostru deține — credem — întîietatea în ce privește necunoașterea adversarilor.

Dacă specialiștii noștri sînt întrebați, în ajun de o mare competiție, cum joacă echipele pe care naționala română urmează să le întîlnească și de ce lot de jucători dispun, răspunsul va fi exprimat prin ridicări din umeri. Nimeni nu cunoaște tactica și capacitatea de joc a adversarilor în momentul respectiv, nu sînt puse la dispoziția echipei filme pentru studiul acestora. La „Cupa Mondială" au fost prezenți însă specialiști străini, ale căror echipe nici nu participau, au făcut înregistrări pe bandă de magnetofon sau pe film în vederea pregătirii celorlalte competiții internaționale. Antrenorul gazdelor, Herbert Jenter, s-a deplasat special la Leipzig pentru a studia echipa braziliană — singura mai puțin ținută sub observație. Celorlalte le analizase deja jocul după filmele pe care tehnicienii din R.D.G. obișnuiesc să le facă cu diverse prilejuri sau după descrierile observatorilor pe care antrenorul federal H. Baake îi trimite la turneele ce au loc în diferite țări. Numai forul nostru nu întreprinde nimic în acest sens. Se lucrează cu... ochii închiși, iar rezultatele reflectă fidel această atitudine.

Aurelian BREBEANU

TELEX - TELEX - TELEX - TELEX - TELEX - TELEX - TELEX - TELEX - TELEX -

Un lot de 6 atleți sovietici va pleca în Kenya pentru concursuri și antrenamente comune cu sportivii kenyeni. Este vorba de V. Dudin, A. Morozov, V. Kolesnikov, S. Kriucek, V. Pantelei și N. Puklakov.

■

Turneul internațional de șah de la Virșeț a fost cîștigat de maestrul iugoslav Janosevici cu 11 p (din 15 posibile).

■

În returul meciului dintre Chaux de Fonds (Elveția) și Saint Gervais (Franța), contînd pentru „Cupa campionilor europeni" la hochei pe gheață, victoria a revenit, cu scorul de 8—0 (1—0, 4—0, 3—0), hocheiștilor elvețieni, care s-au calificat pentru turul următor al competiției.

■

Proba completă din cadrul campionatelor europene de călărie, desfășurate în apropiere de Le Hâvre, a fost cîștigată de tînăra englezoaică Gordon Watson, în vîrstă de 19 ani, care a concurat pe calul „Cornisham V". Ea a totalizat 36,79 p, fiind urmată de englezul Richard Walker (pe „Pasha") și vest-germanul Bernd Messmann (pe „Windspiel").

■

Campionatul european de patinaj artistic pe rotile a revenit, în acest an, sportivului vest-german Michael Obrecht cu 1 555,25 p. Pe locurile următoare s-au clasat Mark Gallman (Anglia) — 1 486,85 p, Richard Balls (Anglia) — 1 482,35 p; Antonio Merlo (Italia) — 1 461,55 p etc. Întrecerile s-au desfășurat la Milano.

■

La Sofia au început întrecerile uneia din grupele sferturilor de finală ale „C.C.E." la polo pe apă. În primul meci, echipa OSC Medik Budapesta a învins, cu 9—3 (2—1, 2—0, 3—2, 2—0), formația cehoslovacă Ruda Hvezda Kosice.

■

În ziua a treia a turneului internațional masculin de baschet de la Nocera, rezervat echipelor de cadeți (juniori pînă la 17 ani), selecționata Italiei a învins, cu scorul de 69—50 (34—25), formația Poloniei. În celelalte jocuri: Spania — R.F. a Germaniei 77—75 (34—25); Cehoslovacia — Franța 94—79 (55—28).

■

În etapa a 2-a a campionatului cehoslovac de hochei pe gheață au fost înregistrate rezultatele: Skoda Plzen — VSJ Kosice 4—2; SONP Kladno — Sparta Praga 1—7; T.E. Gotwaldov — ZKL Brno 1—8; Tesla Pardubice — H.Z. Litvinov 8—1. Pe primul loc în clasament se află Sparta Praga cu 4 p.

Tiparul I.P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40308